

[Ellinger.]

Da det vel neppe kan have nogen principiel Betydning for den højtærede Finansminister, om Datoen er den ene eller den anden, naar der blot kommer en god Lovgivning paa dette Omraade, vil ogsaa jeg henstille, at man søger Datoen forandret til 31. Marts. Men da dette Spørgsmaal er det eneste, som har været Genstand for særlig Omtale her i Tinget, og da det er et Spørgsmaal af saa ringe Omfang, er der formentlig ikke Grund til at nedsætte et Udvalg angaaende denne Sag, og jeg skal derfor tillade mig at anmode den højtærede Trafikminister om at forebringe denne Sag for den højtærede Finansminister, saaledes at der eventuelt ved anden Behandling kan komme til at foreligge et Ændringsforslag om at ændre den nævnte Dato.

I øvrigt tiltræder vi Lovforslaget.

Veistrup: Det er i og for sig en underlig Tingenes Tilstand, at en hel Del Mennesker køber Lodsedler uden faktisk at have Raad til at købe dem; og den Dag de har købt dem, kan de ikke undvære Pengene, men gaar til en Pantelaaner og belaaner Sedlerne. Der er noget unaturligt heri, og det viser sig jo ogsaa, at det i Praksis er resulteret i, at der i mange Tilfælde ikke er foregaaet en Handel, man kan anerkende, men en Handel, forbundet med Svindleri, i enkelte Tilfælde med rent Bedrageri. Jeg synes derfor, at kunde man faa en Lov som den, der her er Tale om, af forebyggende Karakter, maatte alle kunne hilse det med Tilfredshed, og paa mit Partis Vegne anbefaler jeg Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling her i Tinget.

Ministeren for offentlige Arbejder (Fris-Skotte): Jeg takker for den elskværdige Modtagelse, Lovforslaget har faaet her i Tinget. Et Par af de ærede Ordførere har ønsket en Udskyden af Tidspunktet for Lovens Ikrafttræden udover, hvad der er vedtaget i Folketinget. Idet jeg gør opmærksom paa, at Ordføreren i Folketinget paa Partiernes Vegne erklærede, at man ved den Udsættelse, der var foreslaaet, mente at have taget skyldigt Hensyn til de paagældende, saaledes at ingen kunde føle sig forurettet, og at man troede, at den foreslaaede Frist vilde være tilstrækkelig til Afvikling af den Virksomhed, det her drejer sig om, skal jeg udtale, at hvis der fra dette høje Tings Side næres Ønsker om at faa en Forlængelse til 31. Marts 1933, kan jeg

heller ikke se, at der er noget principielt at indvende mod en saadan Ændring, og idet jeg forstaaer, at det Ønske, der er foresat, ikke er blevet modsagt fra de Partier, som ikke direkte har udtalt samme Ønske, skal jeg gerne foranledige, at der til anden Behandling stilles et saadant Ændringsforslag.

Hvad angaar det Cirkulære, som det ærede 3die landstingsvalgte Medlem (J. V. Christensen) nævnte, skal jeg oplyse følgende: Som det vil være bekendt, affholdes der af forskellige Dag- og Ugeblade og enkelte Bogforlag saakaldte Præmiekonkurrencer, hvorved Køberne af de paagældende Blade eller Bøger ved at indsende rigtige Løsninger paa en i Regelen ganske let Opgave faar Adgang til at deltage i Bortlodningen af Præmierne. Fra Finansministeriets Side antager man, at dette er i Strid med Lotterilovgivningen. Opgaven er ikke nogen Intelligensprøve, men det er i Virkeligheden en Slags Lotteri; Opgaverne er saa lette, at enhver kan løse dem. Man siger nu ikke i Cirkulæret, at disse Konkurrencer er ulovlige; men man erklærer, at man vil prøve for Domstolene, hvorvidt de er det, og at vedkommende, der bruger saadanne Konkurrencer, altsaa maa finde sig i, at Sagen bliver paakendt ved Domstolene paa Ministeriets Foranledning.

Nu at foretage en almindelig Afgrænsning, saaledes som det ærede Medlem ønskede, overfor visse Blades Julekonkurrencer o. s. v. tror jeg ikke lader sig gøre. Jeg tror, det maa blive de paagældende Blades Sag ved Forespørgsler i god Tid til rette Myndighed at sikre sig, at man ikke fra Ministeriets Side finder, at saadanne Præmiekonkurrencer vil falde ind under Loven, at Ministeriet altsaa ikke overfor disse vil forsøge paa at faa fastslaaet ved Domstolene, hvorvidt de falder indenfor Lotterilovgivningen eller ej. Jeg tror ikke, man kan give en almindelig Afgrænsning, og jeg ser mig i hvert Fald ikke i Stand til at trække en saadan Grænse, der i Virkeligheden vilde svække Cirkulæret, idet der jo ikke er noget i Vejen for, at man ogsaa ved Julekonkurrencer og deslige kan komme ind i Forhold, som kan være netop af den Art, man her taler om. Jeg tror derfor, jeg maa overlade til de paagældende Blade at skaffe sig Underretning om, hvorvidt Ministeriet mener, at de omtalte Konkurrencer kan være i Strid med Lovgivningen.